

GAZETA

WIELKIEGO XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

w Sobotę dnia 11go Listopada.

PUBLICANDUM

względem udzielania patentów.

Znaydując potrzebę obeznać bliżej Publiczność z warunkami, pod któremi, dla zachęcania i wynagradzania kunsztów, w przyszłości patenta, jako ograniczone na pewny czas przywileje do wyłącznego ciągnięcia korzyści i z takiej nowej rzeczy, którą ktokolwiek sam wynalazł, znacznie udoskonalił, lub z zagranicy najpierwej wprowadził i w stanie używania tej postawił, w całym państwie Królewskich obwodzie udzielane być mają, podaję, w skutek Najwyższego Królewskiego zatwierdzenia, w ustawie gabinetowej z dnia 27. Września r. b. wyrażonego, następujące w tej mierze rozporządzenie do wiadomości publicznej:

1. Od zdolności uzyskania w powyższych względach patentu, nikt nie jest osobiście wyłączony, kto w którejkolwiek prowincyi państwa jest obywatelem lub członkiem gminy prawo głosowania mającym.

2. Każda rzecz może być przedmiotem pozyskania patentu, skoro tylko nowo wynalezioną, rzeczywiście poprawioną, lub w razie wprowadzenia z granicznych wynalazków, istotnie przez poszukiwającego patent, najpierwej w kraju ogłoszoną i do stanu używania tej doprowadzoną została.

3. Kto chce uzyskać patent, powinien prośbę w tej mierze zanieść do Regencyi Prowincjonalnej i przyłączyć do niej dokładne opisanie i objaśnienie przedmiotu patentować się mającego, jako to: modele, rysunki lub pismo, a tak daleko to być może, wszystko troje razem, i deklarować się przy tem, czy patent na całą Monarchią, lub na pewną jej część, i na jak długi czas uzyskać pragnie.

Regencya każe przez znawców zgłębić doniesioną rzecz wynalezioną lub poprawioną i zła sprawę w tej mierze Ministerstwu przychodów, które albo nowe przedsięwzięcie każe i zrzęcenie, lub na fundamencie zrobionego już ze strony Regencyi Prowincjonalnej, zadecyduje tak co się

tyczne w powszechności udzielenia patentu, iako też względem obrębu i czasu onegoż, a potem patent wygotować i podpisać, podane zaś modele, rysunki i opisy starannie zachować każe.

4. Najkrótszy czas trwania patentu stanowi się na sześć miesięcy, a najdłuższy na lat pięćnaście.

5. Posiadający patent powinien najdalej w przeciągu sześciu tygodni po podpisaniu patentu w dziennikach urzędowych i intelligencyjnych każdej prowincyi, na którą się patent rozciąga, obwieścić, że i na co otrzymał patent, i odwołać się do złożonego opisu.

Gdzie obwieszczenie to w *przeciągu* oznaczonego *zwyż* czasu nienastąpiło, nadane przez patent prawo, uważane będzie za zgaste.

6. Posiadający patent powinien najdalej przed upłynieniem sześciu miesięcy zacząć używać nadanego mu prawa, inaczej prawo to również za zgaste uważać się będzie.

7. Procz zwyczajnego taryfą oznaczonego stępla i kosztów szportułowich, nie ma być płacony osobny podatek od patentu, ażeby przez to zachęcić przemysł; rozumie się atoli samo z siebie, iż osoba patentowana, obowiązana jest uiszczać równie iak wszyscy inni, ustanowione od procederu patentowe.

8. Kto jest w stanie udowodnić dostatecznie, iż tę samą rzecz, na którą patent udzielonym został, prędzey lub w równym czasie z patentowanym wynalazł, lub w tym samym sposobie poprawił, naówczas patent udzielony wcale nieubliża prawu iego użytkowania z rzeczy, w równym czasie lub prędzey wynaleziony lub ulepszony.

9. Patentowany mniemając się być przez kogo w swém prawie uszkodzonym, powinien zanieść swe zażalenie do Regencyi tej prowincyi, w ktorej ostatni jest zamieszkaty, a Regencya, z zastrzeżeniem rekursu do Ministerium Przychodów, rozstrzyga ostatecznie zażalenie wedle następującego niżej postanowienia.

10. Gdy kto przeświadczonym zostanie o nadwergężeniu czyiego prawa przez patent uzyskanego, poniesie kosztą indagacyi i zakazane mu będzie użytkowanie patentowanej rzeczy aż do upłynienia terminu patentu, przy oświadczeniu, iż skoroby się powtórnie tego dopuścił, narzędzia, materyały i fabrykаты iego, konfiskacie ulegną, i kara ta, w przypadkuby zagrożenie to nieskutkowało, w tym sposobie dokonaną będzie, iż wszystkie skonfiskowane przedmioty oddane zostaną patentowanemu do dalszego użycia, któremu prócz tego wolno przez proces cywilny poszukiwać wyrządzonej mu szkody.

Paryż dnia 14. Pazdziernika 1815.

(podp.)

B ü l o w.

OBWIESCZENIE.

Ogłoszony przez Zbior Ustaw Pruskich Królewski rozkaz gabinetowy z dnia 19. Maia 1813., tyczący się obiętych ustawą stęplową z dnia 20. Listopada 1810. w art. 7. Nro. 7. do 3 i 4. przepisów względem opłaty stępla spadkowego, w następującej osnowie:

„W celu usunięcia wątpliwości, które w tém zasłyły, czyli w przepisach ustawy stęplowej z dnia 20. Listopada 1810. w artykule 7. Nro. 7., podług których:

ad 3. rodzeni bracia, siostry i ich dzieci, iedno od sta,

ad 4. przyrodnie dzieci i ich potomstwo po dwa procenta, w opłatach stępla spadkowego uiszczać mają,

pod wyrazem *dzieci*, też w naywłaściwszém znaczeniu słowa rozumieć się mają? postanawiam w skutek uczynionego Mi w tej mierze przedstawienia: iż przytoczone powyżey miejsca ustawy, iak dalece ściągaia się do biurących successyą dzieci rodzonych braci i siostr, rudzież przyrodnych, tylko do successorów zstępnych w pierwszym stopniu wyłącznie stosowane być mają, potom-

stwo zaś w odleglejszym stopniu opłacie stępla spadkowego po trzy od sta podlega. Względem wykonywania tych zasad, poruczam W Panu wydanie dalszych potrzebnych rozporządzeń.“

Würschen dnia 19. Maja 1813.

FRYDERYK WILHELM.

Do

Kancelerza stanu Barona *Hardenberga*
i Ministra stanu i sprawiedliwości *Kirchheisen*.

stósownie do decyzji JW. Ministra Przychodów w Paryżu dnia 16. Października 1815 wydanej, podaję do wiadomości publicznej i Urzędników, ażeby się do niego stósowali.

Poznań dnia 3. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Naczelný Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

Zerboni di Sposetti.

OBWIESCZENIE

tyczące się używania Polskich kart do grania;

W skutek zapadłej decyzji, zapasy Polskich kart do grania w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem znalezione, mają być po większej części spotrzebowane, i z tego powodu stępem szacunkowym opatrzone, natomia t zaś gatunki kart w naymniejszych cenach, dla niestósowney ich dobroci w porównaniu z Pruskiemi kartami, skassowane.

Następujące karty przeznaczone są do spostrzebowania, a dotychczasowe ich ceny nieodpowiadające wartości towaru, zniżają się iak następuje:

1. Karty Tarokowe

które kosztowały 8 Złt. czyli 1 tal. 8 dgr. zniżają się na 1 tal. 2 dgr.
dito 6 — — 1 tal. dito dito 18 —

2. Karty Francuzkie

które kosztowały 3 Złt. 3 gr. pol. czyli 12 dgr. 4 $\frac{1}{2}$ d. zniżają się na 12 dgr.
dito 2 — 18 gr. pol. — 10 — 4 $\frac{1}{2}$ d. dito 10 —

3. Karty Niemieckie

które kosztowały 3 Złt. — — czyli 12 dgr. zniżają się na 10 dgr.
dito 2 — 18 gr. p. — 10 dgr. 4 $\frac{1}{2}$ d. dito 7 —
dito 2 — 3 — — 8 — 4 $\frac{1}{2}$ d. dito 5 —

4. Karty Basztany

które kosztowały 1 Złt. 18 gr. pol. 6 dgr. 4 $\frac{1}{2}$ d. zniżają się na 5 dgr.

Gdy wszystkie w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem znajdujące się w zapasie karty tego rodzaju stępem szacunkowy w wyszczególnionych tu cenach mieć będą, ostrzega się przeto każdego, ażeby kart tego rodzaju, które takowym stępem szacunkowym nie są opatrzone, pod żadnym pozorem nieprzyjmował, nieprzedawał, lub potrzebowal, albowiem każdy posiadający niestęplowane Polskie karty, iako Defraudant traktowany będzie.

Następujące gatunki kart są skassowane:

- 1) Tarokowe karty w cenie 4 Złt. pol. czyli 16 dgr.
- 2) Francuzkie karty w cenie 2 Złt. pol. 3 gr. pol. czyli 8 dgr. 4 $\frac{1}{2}$ d.
- 3) Niemieckie karty dito I — 3 — dito 4 — 4 $\frac{1}{2}$ d.
- 4) Karty Basztany dito I — 10 — dito 5 — 4 d.

a że wszystkie zapasy kart tego rodzaju odebrane i zniszczone zostały, przeto też niemogą nadal być używanemi, owszem posiadający takowe karty, iako Defraudant karę ponieście,

Podaję to do wiadomości Publiczności i wszystkich Władz Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, ażeby się do niniejszego postanowienia zastosowały.

Poznań dnia 3. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Naczelný Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Z Poznania dnia 10. Listopada.

W dniu dzisiejszym zaczął się przechód woysk Rossyiskich, z *Francyi* powracających.

Z Berlina dnia 6. Listopada.

Związki ścisley przyjazni, trwające od tylu lat między N. Królem Pruskim, a N. Cesarzem Rossyiskim, nowym uświęcone zostały węzłem. Obydwaj Monarchowie, z zezwoleniem N. Cesarzowej Matki, uchwalili zaślubienie się Jego Cesarzewiczowskiej Mci W. Xięcia *Mikołaja* z Jey Królewiczowską Jeymcią Xiężniczką *Karoliną* Pruską, słownie do wzajemnych obojga życzeń. Uchwała ta ogłoszoną została w Sobotę dnia czwartego Listopada w przytomności całego dworu, a dostojne osoby Cesarzewicz i Królowa powinszowania wszystkich obecnych naysłaskawiey przyjąć raczyły.

W sobotę dnia 4. m. b. przed południem wszedł tu w wielkiej paradzie powracający z *Francyi* Cesarzsko-Rossyiski pułk grenadyerów *Fryderyka Wilhelma*. NN. Cesarz i Król (jako Szef pułku) wyiechali konno z wszystkimi Cesarzkimi i Królewskimi Xiążętami i świtą, aż do bramy Brandenburgskiej naprzeciw temu pułkowi, i kazali mu koło siebie przeciągnąć. Pod Lipami aż do pałacu Królewskiego wystąpiło znajdujące się tu wojsko Pruskie, piechota i jazda, stojąc po obydwóch stronach, i czyniło honory, gdy tymczasem pułk Rossyiski, pod przewodnictwem W. Xięcia i Następcy tronu podług Lipów ciągnął. NN. Monarchowie,

Cesarz (w Pruskim uniformie pułku *Alexandra*), a Król (w Rossyiskim uniformie pułku *Fryderyka Wilhelma*) kazali pułkowi Rossyiskiemu i wojsku Pruskiemu jeszcze raz koło zamku przeciągnąć, gdzie Król, stojąc na czele z dobytą szpadą, przeprowadził pułk Rossyiski koło Cesarza, a potem Cesarz znajdujący się tu odwodowy Pruski batalion *Alexandra* nawzajem koło Króla.

W południe na zamku w galerii obrazów był wielki obiad na 180 osób, na który wszyscy Sztabowi i wyżsi Oficerowie pułku *Fryderyka Wilhelma* zaproszeni byli.

W niedzielę (d. 5.) była wielka parada Cesarzsko-Rossyiskiego i tutejszego wojska. W skutek życzenia N. Króla, pułk *Fryderyka Wilhelma* zaciągnął na strażę zamku i miasta, i czuwał nad bezpieczeństwem stolicy. W kaplicy zamkowej było Greckie nabożeństwo, w przytomności NN. Monarchów, WW. Xiążąt i WW. Xiężniczek, Xiążąt i Xiężniczek. Monarchowie i edli obiad w swych pokojach; WW. Xiążęta u Królewicza Następcy tronu.

Na wieczor był w domu opery wielki bal dworski, na który przeszło 3000 biletów rozdano. N. Cesarz z Xiężniczką *Wilhelmą*, N. Król z W. Xiężną *Maryą* (dziedziczną W. Xiężną Weimarską) Polonezem bal zagaili. W sali koncertowej zamienionej w salę stołową była wieczerza. Dwory wieczerzały przy wielkim stole, wybornie rznietém szkłem Rossyiskiem przyozdobionym. Po wieczerzy tańczył dwór znówu Poloneza, po którym oddalił się o godzinie 12. Bal trwał do godziny 4tej.

Jey Królewska Wysokość, Xieźniczka *Karolina*, przyjmowała dziś w pałacu powinszowania.

O godzinie 11. zebrał się Rossyiski pułk grenadyerów *Fryderyka Wilhelma* i odwodowy Pruski batalion *Alexandra* w ogrodzie zamkowym, zkąd udały się obydwu do przyporządkowanego na rozkaz Króla arsenału, gdzie był przygotowany obiad dla żołnierzy, począwszy od Podoficera. Na wystawionym tamże ołtarzu, do którego trzy stopnie prowadziły, widzieć się dało popiersie Cesarza *Alexandra* laurem uwieńczone. Nad wnięciem świątynię wystawiającem, unosił się Krzyż żelazny, trofea Cesarские i Królewskie, tudzież orły Rossyiski i Pruski. Po prawej i lewej stronie paliły się ognie w ofiarnikach. Widać także było cyfry *A. i F. W.* — Pułk pod przewodnictwem Oficerów, zasiadł kompaniami przy stołach przez numeru wskazanych; potraw i napoiów wielki był dostatek; żołnierze z batalionu *Alexandra* rozdzieleni między wołownikami Rossyiskimi, byli gospodarzami. NN. Monarchowie, każdy w uniformie swego pułku, wraz z Xiażętami i świetnym orszakiem, raczyli tę ucztę wojskową zaszczycić swą obecnością, gdzie przy odgłosie trąb i waltorni, nieustannymi okrzyki: *Ura!* pozdrawiani byli. Raczyli obeyść rzędy wołowników, rozmawiać z wielu ozdoby posiadającymi, a potem spełnić toast za zdrowie wszystkich Oficerów i gemeynów swych pułków. W ciągu biesiady śpiewali Rosssyianie pienia narodowe. Wszyscy wołownicy pozdrowili odchodzących Monarchów wdzięcznym okrzykiem: *Ura!* i zakończyli ucztę w naysławniejszym porządku śpiewami i tańcami.

Na uczczenie chwalebnego powrotu N. Króla, i równie chwalebnego przybycia N. Cesarza, daie dziś miasto na sali Koncertowej w domu teatralnym wielki bal, którego NN. Monarchowie i wszyscy Xiażęta i Xie-

źniczki obecnością swą uszczęśliwić raczą. Wieczorem miasto będzie oświecone.

Dnia 7. Listopada.

JO. Xiażę *Barclui de Tolly*, Cesarsko-Rossyiski Polny Marszałek, przybył tu z *Paryża*.

Przyciągnął tu Cesarsko-Rossyiski pułk grenadyerów Króla Pruskiego, pod dowództwem Pułkownika *Maszyńskiego*.

JO. dziedziczny W. Xiażę *Weimarski* wyjechał do *Ludwigslust*.

Z Warszawy dnia 4. Listopada.

Otwarcie Sądu Naywyższej Instancyi Królestwa Polskiego, w dniu 3cim Listopada.

Po odprawioney Mszy Świętey i odśpiewaniem *Te Deum* w kościele *Sgo Jana*, osoby składające Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego, Departament Naywyższej Sądowej Instancyi, inne oraz Władze zebrały się w sali sessyonalney tegoż Sądu, w pałacu Rządowym. Po zajęciu mieysc z porządku, przy licznem zgromadzeniu, W. *Ludwik Osiński*, Pisarz rzeczonego Sądu, na wezwanie, przeczytał uchwałę Rządową, stanowiącą Sąd Naywyższej Instancyi.

JO. Xiażę Jegomość *Adam Czartoryski*, Wice-Prezes Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego, wezwał mową osoby Sąd Naywyższej Instancyi składające do rozpoczęcia prac swego zawodu. JW. *Wawrzęcki*, Członek Rządu tymczasowego, i Prezydujący w Wydziale Sprawiedliwości, zagałt posiedzenie mową, wzywając kolejno do przysięgi Członków Sądu Naywyższej Instancyi, która to przysięga, podług normy, wykonana została uroczystie. W końcu miał mowę W. Mecenasa *Bogusławski*, w imieniu całego grona Mecenasów. Po ukończonym akcie instalacyi, przywołaną i

wprowadzoną została sprawa, w zwykłym sądowym porządku.

Z Petersburga d. 2. Października.

General Marszałek Polny, Hrabia *Barclay de Tolly*, za wielokrotne przez niego, w czasie przeszłej wojny z Francuzami, okazane usługi, skutkiem których było nakoniec zawarcie traktatu pokoju w *Paryżu*; takż za urządzenie woysk, które w roku terażniejszy pod jego dowództwem do *Francyi* przeznaczone były; za wprowadzony do woysk tych porządek, zachowanie surowey karności w kraich cudzoziemskich i większy nierównie zjednanie przez to chwały dla Rossyjskich woioowników; nakoniec, za należyty porządek w służbie woyskowej, iaki okazały woyska w czasie rewii odprawianej przez Jego Cesarską Mość, pod miastem *Vertus*, dnia 30. Sierpnia roku bieżącego, wyniesiony został, z potomstwem swoim, na godność Xiążęcą.

Z Krakowa d. 29. Października.

Dzień 18ty Października roku 1815. był dniem zeyścia z miejsca zasługi na tym świecie, i osiągnięciem nagrody i wieczney szczęśliwości, dla znakomitego w kraju Polskim, a w całej światleyszey Europie z rzadkich, i nuyżyteczniejszych rozumu i serca talentów, znanego męża J.W. JX. *Michała Sołtyka*, Referendarza W. Koronnego, Dziekana Katedralnego Krakowskiego, orderów orła Białego i Świętego *Stanisława* Kawalera. Mąż ten z zacney i starożytney familii kraiovi i kościołowi Polskiemu upodobaney, pochodzący, przez poświęcenie życia swojego do lat 76 ledwie domierzonego, a którego przedłużenia w nuypóźniejsze lata, cała powszechność naygoręcey życzyła, przepędził wiek swój w świetnym, użytecznym i chwalebnym zawodzie.

Temu to mężowi przykładu, mężowi po-

dług serca Bożego, zgastemu co do życia doczesnego, ale zgastemu śmiercią cnotliwych i wybranych dla nieba, pośpieszył z uczynieniem posługi duchowney J.W. JX. *Jan Paweł Woronicz*, Biskup Nominat Krakowski, Dziekan katedralny Warszawski, gdy dnia 20. Października przy nayliczniejszém zgromadzeniu się wszystkich Władz Rządowych i całej Publiczności, zwłoki nieodżałowanego przyjaciela swego, na czele Kapituły swojej i całego duchowieństwa, exportował nazajutrz zaś, to jest 21. Października, odbyło się pogrzebowe nabożeństwo.

Ze Lwowa dnia 24. Października.

Według pisma okólnego C. K. Gubernium Galicyjskiego pod dniem 3. Października, będą od dnia 1. Listopada r.b. w przyłączonych znowu do Galicyi Powiatach Cykułów Złoczowskiego, Brzeżańskiego, Tarnopolskiego i Zaleszczyckiego Austryackie rewersa wykupujące i antycypacyne, tudzież miedziane pieniądze w kurs puszczone. Rossyjskie zaś bomaszki czyli assygawy, tudzież miedziane kopieyki z kursu wyłączonemi.

Według ogłoszenia C. K. Gubernium Galicyjskiego pod dniem 9. Września, przywrócone są ustawy celne w kraju Tarnopolskim, a zatém ustanowione są komory w Podwołoczyskach, Okopach, Tokach, Husiatynie, Tarnorudzie i Kołohorowie.

Na utworzenie szwadronu odwodowego, pułku ułanów imieniem N. Pana zasczyconego, Obywatele Galicyi nowe ofiary w pieniądzech złożyli.

Z Wiednia dnia 29. Października.

Po nad granicą Turecką ku Małey Wołoszczyźnie ściga się woysko Ausiryackie z powodu panujących w ciąż zaburzeń w *Serwii*.

Xiążę *Szwarcenberg* przybył tu z *Czech*.

N. Cesarzowa wraz z młodą Cesarską familią, przepędzi całą zimę w swej oyczyźnie *Włoszech*, i pewnie przed początkiem *Maja* przyszedł roku nie powróci do stolicy. Arcy Xiężna *Marya Ludwika* nie wybiera się ieszcze do *Parmy*, a przynajmniej nie widać ieszcze żadnych przygotowań do podróży. Przy dworze iey syna wydano ponowione rozkazy, ażeby żaden Francuz przy nim nie był cierpiany, a reszta służących oddaloną od niego została i otrzymała paszporta do *Francyi*. To ogarnęło strachem licznych Francuzkich dworzan Arcy-Xiężney, którzy się takż odprawy swej lękają.

Głoszą, iż N. Cesarz mianował terazniejszego Posła przy dworze Turyńskim Xiążęcia *Staremburga*, Posłem przy dworze Petersburskim, Hrabiego *Neipperga*, Posłem przy dworze Turyńskim, drugiego syna W. Ochmistrza Xięcia *Trautmannsdorffa*, nadzwyczajnym Posłem przy dworze Drezdeńskim, byłego Kanonika kapituły Ołomunieckiej Hrabie *Wallis*, Posłem przy dworze Karlsruhskim, a Hrabie *Fiquermont*, nadzwyczajnym Posłem przy dworze Berlińskim.

Z Lipska dnia 2. Listopada.

Dnia 30. Października przybyli tu NN. Królestwo o godzinie 5. wieczornej z powszechną mieszkańców radością. Król raczył przyjąć hołd zgromadzonych na przyjęcie Go władz tutejszych. Obywatele miasta udali się przy pochodniach przed mieszkanie N. Monarchy i powitali Go ogłosem: Niech żyje! Wieczorem przeiechali NN. Państwo przez miasto w otwartym powozie dla przypatrzenia się illuminacyi. Nazajutrz udzielił N. Król Cesarsto-Rossyiskiemu Polnemu Marszałkowi, Xięciu *Barclay de Tolly*, wielki krzyż wojskowego orderu *S. Henryka*. Wieczorem zaszczycili NN. Państwo teatr swą obecnością. Jutro wyiadą NN. Królestwo

powrotem do *Drezna*. Celem przybycia ich do tutejszego miasta było powitanie N. Cesarzowej Rossyiskiej w Jey spodziewanym przeiezdzie; cel ten niemógł byż osiągniętym, ponieważ według nadeszłych tu dziś wiadomości przybycie N. Cesarzowej dłużej się przeciągnie.

Przed wyjazdem Króla z *Drezna*, miał dnia 29. Października Francuzki Poseł, Xiążę *Otranto (Fouché)* u N. Króla pierwszą audyencyą, na której złożył swe listy wierzytelne.

Od Menu dnia 30. Października.

Cesarzowa Rossyiska wyiedzie d. 1. Listopada z *Karlsruhe* i przepędzi noc w *Rohrbach*; nazajutrz obiadować będzie w *Darmstadt* i stanie na wieczor w *Frankforcie*. Dnia 3. obiadować będzie w *Homburgu* i puści się w dalszą drogę.

Stósownie do zawartej konwencyi między Ministrami czterech sprzymierzonych Wielkich Mocarstw, osoby wyrokiem Króla Francuzkiego z dnia 24. Lipca obięte, tylko w Monarchii Austryackiej, Rossyiskiej i Pruskiej przebywać mogą, pod szczególnym tamże zostając dozorem. Całe *Włochy* wyraznie są od tego wyłączone. Konwencya ta udzieloną byż miała wszystkim innym dworom.

Od Górnego Renu dnia 30. Października.

Niezdaje się ieszcze, ażeby zupełna ewakuacya *Alzacyi* tak bliską była, iak się tego dotąd spodziewano. Do niektórych mieysc już ewakuowanych, inne znów woyska weszły.

Burzenie wałów *Huningi* idzie pomyślnie i bez najmniejszego nieprzyjemnego wypadku. Dwie baszty od strony *Renu* już leżą w gruzach.

W *Szwajcaryi* mają nadzieję, że Francuzka linia celna na przyszłość w przyzwoi-

tey odległości od granicy Szwajcarskiej wprowadzoną będzie.

Lucyan Bonaparte nie tylko zostaje pod okiem rządu Papieżkiego, ale też sprzymierzonych Ministrów w Rzymie.

Słychać, że Kardynał Sekretarz stanu *Consalvi* zjedzie także na Kongress Frankfortski, częścią dla zabezpieczenia praw dworu Rzymskiego przy przedsięwzięciu się mającemu uregulowaniu Niemieckich interesów kościelnych, częścią dla uroczystego reklamowania niezwróconych jeszcze Papieżkich posiadłości we *Włoszech*.

Gubernator *Rzymu* ponowił zakaz utrzymywania obcych gazet i pism politycznych w państwie Kościelnym, zagrażając podwójnem kar ustanowionych.

Dnia 26. Października powrócił Król Bawarski do *Monachium*, a Królowa bawi jeszcze w *Bruchsal*.

Z Paryża d. 28. Października.

Przybył tu Xiażę *Paweł* Wirtemberski dnia 23. t. m. istniał w hotelu de l'Empire.

Dnia 24. odwiedził Króla Xiażę *Chrystian* Fryderyk Duński.

W Izbie Parów odczytano z głośnym oklaskiem Izby dnia 25. rozbiór propozycji, ażeby Xiażęciu *Angouleme* za jego zachowanie się podczas wydarzeń zaszłych około 20. Marca, gdzie dał liczne dowody męstwa i wielkości serca, i okazał się godnym imienia potomka *Henryka IV.*, dziękczynienie Izby złożone było. Lecz *Monsieur* wymówił się z wdzięcznością od przyjęcia tego dla syna jego przeznaczonego zaszczytu.

Ustawa tycząca się aresztowania oskarżonych aż do rozpoczęcia ich processów, przyjętą została większością 294 głosów przeciw 56.

Odczterech dni prace około powszechnego pokoju bardzo szczęśliwy postęp uczyniły. Wszystkie główne trudności są uprzątnione,

a Pełnomocnicy Angielscy odstąpili od wielu pretensyi, które zdawały się wielkie czynić przeszkody.

Dziennik *Kuryer* zakazanym został dla tego, iż umieścił panegiryk na pochwałę buntownika *Portier* i wystawił go jako obrońcę liberalnych ideów.

Minister wojny otrzymał temi dniami list następujący: „Moi Ministrze! Za rządu Excesarza byłeś Pan Ministrem, ja Porucznikiem; za powrotem Króla Pan utraciłeś Ministrostwo, ja Porucznikostwo; za powrotem *Bonapartego* nie przyjąłeś Pan urzędu, ja także; Pan się nie umiesz łasić, ja także; Pan zaprzysiągłeś wierność Królowi i ja także; od powrotu Króla Pan znowu Ministrem, ja chciałbym znowu odzyskać moje Porucznikostwo. A że, nieudzielając sobie naszych myśli, zawsześmy się jedney trzymali drogi, byłoby więc niesprawiedliwością, gdybyś Pan ministrował, a ja prożnował.“ — Zwalazł, co szukał.

Fakcyoniści, którzy w terazniejszym mądrym i spokojnym porządku rzeczy wcale sobie zasmakować nie mogą, ięli się czartowskiego śpisku, wymordować wszystkie członki familii Królewskiej. Ten piekielny śpisek został odkrytym i w samym poczynaniu się zniweczonym. Słusznie przytacza jedna z tutejszych gazet: dopóki Bonapartyści odychają, nie przestaną się sprysięgać.

Słychać, że *Sieyes* opuści *Francję* i uda się do pewnego państwa Niemieckiego.

Znany General *Alix* aresztowany został w Departamencie *Doubs*.

Codziennie jeszcze skazują ludzi na więzienie i inne kary za dopuszczanie się mów buntowniczych.

W tych dniach skonfiskowano tu uszcpliwe pismo, które tu krążyło pod tytułem: *Bonapartiana*.

Samoboystwa nadzwyczajnie się tu teraz pomnażają.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego

Nr. 90.

Z Bruxelli dnia 25. Października.

Z Paryża donoszą iż tam aresztowano kilkanaście osób, między którymi znajduje się m. Carnot, i 15. Officerów sztabowych. Słychać, iż stali na czele spisku, który szczęśliwie wyszlakowanym został.

W Tulonie aresztowano jakie 800 podejrzaných lub buntowniczych osób.

Na dniu r. Listopada r. b. zakończył swe życie nagłą śmiercią Andrzej Batkowski. Pograżona w głębokim żalu żona z osieroconemi dziećmi, smutnego dopełnia obowiązku, donosząc o tym przykrym wypadku krewnym i przyjaciółom swoim.

M. Batkowska.

Mam zaszczyt donieść niniejszem najuniższej moim przyjaciółom i znajomym, iż szczęśliwie przybyłem z Berlina do Gniezna i zacząć znówu wykonywać sztukę lekarską.

Gniezno dnia 2. Listopada 1815.

Doktor Maier.

OBWIESZCZENIE.

Gdy Władze w byłém Xięstwie Warszawskiem do rozpoznawania sporów w przedmiotach administracyjnych, ustanowione od czasu zaigęcia Wielkiego Xięstwa Poznańskiego zaprzestały być czynnemi, tedy za zezwoleniem JW. Naczelnika Sprawiedliwości, podało się następujące urządzenie względem Sądów, które takowe sprawy na przyszłość rozstrzygać mają, do wiadomości publicznej:

- 1) Dotychczasowa pomiędzy sporami administracyjnymi i innemi sprawami cywilnymi co do ich forum różnica na przyszłość mieysca iuż mieć niebędzie, i rozpoznawanie sporów w przedmiotach administracyjnych odąd również do zwyczajnych sądów cywilnych na teraz do Trybunałów cywilnych należeć ma.
- 2) Nowe zatem uzupełnienie, względem takich przedmiotów sprawy, które dawniej do rozpoznania Rad Prefekturalnych należały, odąd w Trybunałach Cywilnych właściwego Departamentu wprowadzone być powinny.

- 3) Jeżeli sprawy względem przedmiotów administracyjnych toczyły się iuż w byłych Radach Prefekturalnych, jednakże w pierwszej Instancji ieszcze rozstrzygniętymi nie zostały, tedy takowe w Trybunale Cywilnym tegoż samego Departamentu kontynuowane być mają.

- 4) Appellacya od wyroków Trybunału Cywilnego jednego Departamentu idzie, jeżeli takowa w względzie ilości przedmiotu jest dozwoloną, do Trybunału Cywilnego drugiego Departamentu, tak iak Instancye iuż w pałencie zaigęcia w posiadłość Wielkiego Xięstwa Poznańskiego z dnia 8. Czerwca r. b. dla innych spraw cywilnych tymczasowo oznaczone zostały.

- 5) Jeżeli Rada Prefekturalna w pierwszej Instancji iuż zawyrokowała, wtedy Trybunał Cywilny tegoż samego Departamentu będzie Instancją Appellacyjną.

To wszystko rozumie się atoli tylko o właści-

wych sprawach względem przedmiotów administracyjnych. Te zaś okoliczności, które dawniej Rady Prefekturalne rozwiązywały tylko na podania stron pojedynczych, załatwiane będą przez Królewską Kommissyą Regencyjną.

w Poznaniu dnia 27. Października 1815.

Królewski Vice-Prezes Najwyższego Sądu Appellacyjnego, jako Kommissarz do organizowania Sądownictwa w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem,

Schönermark.

TRYBUNAŁ CYWILNY Departamentu Poznańskiego.

Wydział III.

Gdy Ur. Józef Malczewski w skutku wyroku pod d. 10. Srycznia 1814 roku w Sądzie Appellacyjnym byłego Xięstwa Warszawskiego zapadłego, beneficium legis et Inventarii, w przyjęciu pozostałości po ś. p. Adamie Malczewskim utracił, przeto uwiadomia wszystkich Wierzycieli też pozostałości, iż akta procesu likwidacyjnego nad majątkiem Adama Malczewskiego za rządu Pruskiego rozpoczętego, jako w stosunku powyższego wyroku zbytecznego, reponowane zostały.

Poznań dnia 24. Października 1815.

Antoni Joneman, Prezes.

A. Zaborowski, Sekr.

OBWIESZCZENIE.

Z rozkazu wyższej Władzy następujące Kamełarne pertynencye i dochody, w dzierżawę mają byćdż pusczone:

1. Cegielnia przy mieyskiej wsi Rataie, do ktorey termina są wyznaczone: 9., 14. i 21. b. m. zawsze o godzinie 1ctey przed południem na ratuszu tutejszym.
2. Dochody od wagi, brukowe, ungeltowe i chlebowe, w dniach: 10., 15 i 22. b. m., także w godzinach wyżej wzmiankowanych.
3. Dochody brzegowego i splawnego w dniach 11., 16. i 22. tegoż samego miesiāca, w mieysce i o godzinie oznaczonych.
4. Miyn słodowy, Bogdanka zwany, w dniach 13., 18., 24, także b. m. i w czasie oznaczonym.

Kondycye dzierżawy i okaz dotychczasowych dochodów, zawsze w Registraturze Magistratowej przeczytać można.

Poznań dnia 6. Listopada 1815.

Jego Królewskiej Mości
Directorium Policyi.

Uwiadomienie. Niżey podpisany mieszka teraz na ulicy Górney pod Nrem 107. u JP. Hoffmana.

Dr Zagig.

Doniesienie. Mnogi, marynowane węgorze, i wędzonego łosiosa, otrzymał

J. Horn & Freudenreich.

Uwiadomienie. Uwiadomia się każdego życzącego sobie okupienia własności prawem nazawsze w mieście Naubryku w Powiecie Obornickim z wolney ręki, mil 6 od miasta stołecznego Poznania nad rzeką Wartą splawną, przy borach wielkich, tak na opat, iakołiteż i na budowlą, a między miastami Wronkami i Sierakowem o milę jednę, a od Wulonina i Czarkowa o mil dwie leżące; znajdują się placów 12 przez żadnego zabudowania; każdy plac ma ziemi użytkowey po półmorgi chełmskiej, tuż wymierzoney i wygraniczoney; także podobnych placów ale z mieszkaniem jest siedm, z równą miarą ziemi użytkowey; znajduje się waga z rekwiizytami właścicielmi i budynkiem; znajdują się także różne rękodzielne rekwiizyta. Życzący sobie okupienia pojedynczo lub więcej placów, ile że są w iedney linii położone, udać się ma i zgłosić lub do samego Własciciela i Dziedzica, lub też do iego wadyalnego Pełnomocnika, Ur. Dunina, do Biezdrowa pod Naubrykiem zamieszkania, a tam po ukończoney zgody (za przedstawieniem warunków kupna) iaka nastąpi, i zapłacie, użyśka prawo własności i dziedzictwa czasu każdego.

Uwiadomienie. Donosi się Szanowney Publiczności, iż stosownie do uzyskaney approbacyi od Prześwietney Kommissyi Regencyjney, przełożony byćdż ma bruk 376 pręgów obszerny, tu w Kościanie; robota przez licytacyā w antreprzyż wypuszczona będzie; do czego termin na dzień 18. Grudnia, to jest w Poniedziałek ostatni przed świętami Bożego Narodzenia naznacza się, na który wzywa się wszystkich ochotę mających podjąć się powyższej antreprzyży, aby się w dniu 18. Grudnia zrana o godzinie 9tey w ratuszu i izbie Sessjonalney Magistratu stawili i licyta swoje do Protokołu podali, zapewniając, iż ten kto za najniższą summę przełożenia bruku podejmie się, kontrakt otrzyma, salwa approbatione Rządu; o kondycyach anslagu dowiedzieć się każdy może w Bórze podpisanego Magistratu.

Kościan dnia 7. Listopada 1815 r.

Niklewicz.

Ostrzeżenie. Podpisany doznając ciągle nieprzyjemności i szkody przez miłośników myślistwa i chciwych zwierzyby na polach do siebie należących, polowaniem i szwaniem zwierzyny wyrządzanych, gdy zakazy prawa i prośby podpisanego są bezskuteczne, a nawet sama obyczajność i grzeszność zdają się nie mieć miejsca, przymuszony jest użyć innych środków dla oddalenia tej nieprzyjemności. Oświadcza zaś, iż każdemu na polach do klucza Senkowskiego należących polującemu, psy, flinty, lub inne narzędzia myśliwskie i strzeleckie zabierane; a w przypadku ucieczki lub brojenia się, psy strzelane będą. Też same przyczyny, wyżej wyrażone, są podpisanemu powodem do odmówienia każdemu pozwolenia żądającemu. Przechodzący na mna dziedzinę, drogą tylko z flintami bez skalek i psami zferowanemi przechodzić mogą.

Senkowo dnia 26. Października 1815.

Pławiński,

Dzierżawca dóbr Skarbowych
klucza Senkowskiego.

O b w i e s z c z e n i e.

Uwiedoma się Szanowną Publiczność niniejszemu, iż w sprawie Kryminalney naprzeciw Markowskiemu, Lewańskiemu i Samickiemu, stosownie do zlecenia Szanownego Sądu Policji Poprawczy Obwodu Poznańskiego, przedawaniem będą więcej dającemu różne ruchomości, efekta, inwentarze, sprzęty gospodarskie i domowe, cyna, miedź, żelazo, oraz drzewo do budowli już przygotowane, na dniu 13. i następnych miesiąca Listopada r. b. w mieście *Dolsku*. Wzywają się przeto wszyscy ochotę mający do takiego kupna, aby się na powyższym terminie osobiście stawili, gdzie pewni być mogą, iż więcej dającemu za gotową zapłatą przybitcie nastąpi.

W Szremie dnia 2. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policji Prostey
Powiatu Szremskiego.

Prusinoński.

Ulinowicz.

Ś L E D Z T W O.

Jan Dąbroszczak, także z Jana i Maryanny Dąbrowskich, gospodarzy rólników w wsi Torownie niedaleko miast Chaszczy i Teplika w kordonie Rossyjskim (jak podać) około roku 1792 zrodzony syn, ciągle przy wyżej rzeczonych Rodzicach zamieszkały, dopiero w roku 1812. do transportu żywności wojska Rossyjskiego od oycy

wysłany, przez Austryaków między innemi wielo forami pod Dubnem zajęty i ku Częstochowie pędzony, opuściwszy wóz i konie, uciekł tutaj do Xięstwa Poznańskiego i doszedłszy do wsi Plugawie tutejszego Powiatu, najprzód u gospodarza tamiecznego Tomasza Kowalczyka, przez rok ieden, u Szymona Woyciecha przez rok drugi, a teraz u Karola Przybyły jako narobek służąc rok trzeci, zabiera się z Rozalią Rybczanką w Plugawicach w związki małżeńskie.

Podając to do publiczney wiadomości, wzywamy Szanowną Publiczność:

aby (jeżeli kto naprzeciw powyższej jego legitymacji ma co do zarzucenia) w przeciągu dni 14-stu Sądowi naszemu doniósł, gdyż inaczej do przysięgi przypuszczony, akt znania wydanym mu zostanie, i związek małżeński nastąpi.

w Ostrzeszowie dnia 2. Listopada 1815.

Sąd Pokoju Ostrzeszowskiego Powiatu

w Departamencie Poznańskim.

Antoni de Osiny Wężyk, S. P. P. O.
Czaplicki, P. S. P.

List gończy. Pomieź Woyciech Kleczkowski, pobyt mieszkania, które sobie we wsi Boleninku pod Ostromeckiem, w Powiecie Toruńskim położony, podług złożoney przysięgi obrał i na to podprzysięgi, że się zamtąd, aż do ukończenia zupełnego sprawy nieoddali; a że się oddał, i niewiedząc dokąd, przeto wzywa niniejszemu wszelkie Szanowne Urzędy tak wojskowe iako też cywilne, aby na Woyciecha Kleczkowskiego, którego opis poniżej będzie, wszędzie pilne oko dawać, i wrazie spostrzeżenia go, do Sądu naszego przez pewny transport, ile że mu ma być wyrok przeciwko niemu zapadły publikowany, przystawić kazać raczyły. Opis wyżej rzeczzonego Kleczkowskiego jest następujący: On był wzrostu miernego, twarzy okrapłej, włosów czarno-blond, oczów czarnych, pieszczaków żółtawych i jest professy siodarskiej, mając lat 31. Poznań dnia 24. Października 1815.

Królewsko-Pruski Wielko-Xiężcy Sąd Policji
Poprawczy Obwodu Poznańskiego.

Stempel, Podsek.
Moczyński.

L I S T G O N C Z Y.

Starozakonny Mateusz Lauffer, który wprowadzenie fałszywej monety do krain tutejszego pod dniem 27. Listopada 1808. obwiniony, do aresztu i inkwizycji pociągnięty będąc, został

na dniu 2. Maja 1809 r. za kaucyą przysiężną 160 Talarów z więzienia tymczasowo na wolność wypuszczony. A lubo Sądowi swemu przyrzekł o pobytku swego miejsca zamieszkania ciągle donieść, to jednakowoż żadney dotąd nie dał o sobie wiadomości; a że na wysledzeniu tegoż wyzręzonego Mateusza Laufra, ile że wyrok p. niemu w Sądzie Sprawiedliwości Karzący Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego wskazujący go na karę pieniężną 200 Talarów lub półroczne więzienie w domu Poprawy zapadł, wiele zawisło, przeto wzywa Sąd podpisany wszelkie Szanowne tak woyskowe iako i cywilne Magistratury, aby na poniż opisanego Mateusza Laufra wszelką baczność dawały, i oneż w razie spostrzeżenia, tu do Sądu naszego przez pewny transport odesłać raczyły.

Wyzręzony Starozak, Mateusz Laufer, mający około lat 30, wyznania Moyżeszowego, był wzrostu średniego, grubości mierney; miał czarne krótko-obstrzyżone włosy, płaski nos, czarne oczy, piesaki mierne także czarne, twarzy był chudey, mówił dobrze po polsku i po niemiecku i nieco po francuzku; nosił na sobie granatowy ciemny surdut z iedwabnemi guzikami tegoż koloru, nosił także manszastrowe spodnie czarne, westkę białą, boty do woskowania i kapelusze na głowie okrągły czarny.

Poznań dnia 16. Października 1815.
Królewsko-Pruski Wielko-Xiążęcy Sąd Policyi
Poprawczy Obwodu Poznańskiego.

Strempel, Podsek. Moczyński.

OBWIESCZENIE.

W czasie areztowania inkułpata Walentego Graczyka w dniu 20. Kwietnia r. z. o kradzież obwinionego i tu do Sądu przez Ur. Woyta gminy Ciężęńskiej oddanego, znalazły się przy tymże następujące rzeczy podyrzane:

- 1) Sześć kawátków sukna granatowego,
- 2) Czypek perkalowy biały,
- 3) Jedna chustka pół iedwabna modra z szlakiem szytym złotym,
- 4) Suknia kobieca muslinowa biała,
- 5) Suknia druga także,
- 6) Kufdra biała perkalowa, i
- 7) Chustka biała muslinowa.

Wzywa przeto Sąd niniejszy Właściciela tychże rzeczy, iżby się naydalej do dnia 24. Listopada r. b. tu do Sądu zgłosił i prawo własności wspomnianych rzeczy udowodnił, albowiem po upływie czasu oznaczonego czasu, rzeczy powyżey wyspecyfikowane przez licytacją publiczną sprzedane i pieniądze z licytacji zebrane na fundusz publiczny obróconemi zostaną.

Pyzdry dnia 15. Września 1815.
Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczy
Obwodu Pyzdrowskiego.

Kaulfus.
Reich.

Srednie ceny zboża w Wrocławiu
od dnia 4. Listopada w nominalney monecie:
Pszemica 5 tall. 20 troiakow. Żyto 4 tall. — troi.
Jęczmień 3 tall. — troi. Owies 2 tall. 8 troiakow.

Cena zboża w Poznaniu roku 1815.

Dnia 10. Listopada 1815. płacił korzec tuteyszy à garcy 32.

Pszemica.		Żyto.		Jęczmień.		Owies.		Taterki.		Grochu.		Prosa.		Kartofli.	
zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
25	15	16	—	10	—	8	—	13	—	—	—	—	—	—	—
26	—	17	—	10	15	9	—	14	—	—	—	—	—	—	—

Kurs złota w mieście stołecznym dnia 10. Listopada 1815

Dukat Hollenderski płaci na Courant 19 zł. — gr. —
Friedrychsdor Pruski — — — 32 zł. — gr. 15.

URZĄDZENIE

względem

Rekursów do Sądu Kassacyjnego.

Przez Obwieszczenie z dnia 30. Sierpnia r. b. podałem do wiadomości publicznej, że, aż do wprowadzenia odmiennych Praw w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem, te tylko środki prawne przeciw wyrokom sądowym są dozwolone, które dotychczasowemi Prawami są przepisane, i że mianowicie od wyroków w ostatecznej Instancji tak w sprawach cywilnych, iako i kryminalnych zapadłych, Rekurs do Kassacyi może być założonym. — Za zezwoleniem JW. Naczelnika Sprawiedliwości wydałem się więc teraz względem Rekursów do Sądu Kassacyjnego, i względem Władzy, tenże Sąd Kassacyjny w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem stanowić mającý, następujące urządzenie:

I. *Sprawy Cywilne.*

§. 1.

Aż do czasu wprowadzenia innego Postępowania sądowego zachowywane być mają przepisy, wydanego za Rządu zeszłego Dekretu z dnia 3. Kwietnia roku 1810, w tém iż stronom w sprawach cywilnych służy prawo założenia Rekursu do Kassacyi od wyroków mocą ostatecznej Instancji zapadłych, a to bez różnicy, czyli wyroki te od Sądów Pokoju, Trybunałów Cywilnych i Handlowych, lub od Sądów Appellacyjnych wydanemi zostały. Rekurs zaś podług pomienionego Dekretu także i Prokuratorom dozwolony nadal już miejsca mieć nie będzie, gdyż skutkiem jego tylko jest uchylenie wyroku dla zadosyć uczynienia Prawu. W ogólności zaś Kassacya Wyroku w ostatecznej Instancji zapadłego

nastąpić tylko może w przypadkach wartykule 10tym namienionego Dekretu wyszczególnionych.

§. 2.

Władzą, do której Rekurs musi być założonym, i która względem żądanej Kassacyi ma wyrokować, jest w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem Naywyższy Sąd Appellacyjny, i aż do jego organizacyi, ustanowiona już od JW. Naczelnika Sprawiedliwości Kommissya Naywyższego Sądu Appellacyjnego pod moją Prezydencyą.

Władza ta rozstrzygać także będzie Rekursa, które przed zajęciem Wielkiego Xięstwa Poznańskiego od stron w tymże Xięstwie zamieszkałych do Sądu Kassacyjnego byłego Xięstwa Warszawskiego podane były, a które z powodu zaszyłych okoliczności czasowych nie zostały kontynuowane i rozstrzygnięte. Względem wydania Akt w takowych Sprawach, wprowadzie w ogólności przedsięwzięte już zostały środki, iednakże wolno też stronom takowe Akta przez ich Adwokatów w Warszawie odebrać, i one do Kommissyi Naywyższego Sądu Appellacyjnego podać.

§. 3.

Ustanowieni przy Trybunale Cywilnym Departamentu Poznańskiego Patronowie zastępować będą miejsce szczególnych Obrońców stron przy Sądzie Kassacyjnym.

§. 4.

Naywyższy Sąd Appellacyjny, a teraz Kommissya Naywyższego Sądu Appellacyjnego rozpoznawać będzie w sprawach cywilnych, w których Rekurs do Kassacyi podanym został, zwyczajnie tylko, czyli zaskarżony wyrok uchylonym być ma, lub nie, i odsyłać będzie sprawę, jeżeli uchylenie wyroku nastąpi, do innego Sądu w celu powtórnego w niej zawyrokowania.

Jednakże władza ta rozsądzać także będzie sprawę co do iey przedmiotu, jeżeli w jakiej sprawie cywilney obydwu Trybunały cywilne w Poznaniu i Bydgoszy, które teraz nawzajem Instancją Appellacyiną stanowią, już wyrokowały, gdyż w takowym przypadku w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem żadnego już niema Sądu równego stopnia, do którego by sprawa do powtórznego zawyrokowania odesłana być mogła.

§. 5.

Przeciąg czasu do odwoływania się do Kassacyi będzie ten sam, który w artykułach 11tym i 13tym Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 jest oznaczony. To się zaś rozumie o wszystkich wyrokach, aż do dnia zaprowadzenia odmiennych Praw zapadłych, od których Rekurs jest dozwolonym.

§. 6.

Rekurs do Kassacyi w przyszłości w każdej sprawie cywilney tylko raz może być założonym. Skoro więc wyrok mocą ostateczney Instancyi zapadły uchylonym, a sprawa do innego Sądu równego stopnia w celu powtórznego iey roztrząśnienia jest odesłana, tedy dalsze od wyroku tegoż Sądu odwołanie się miejsca już niema. W równymże sposobie rozstrzygnie wyrok Naywyższego Sądu Appellacyjnego, a na teraz Kommissyi Naywyższego Sądu Appellacyjnego rzecz ostatecznie, w tych wszystkich przypadkach, gdzie takowy podług §. 4. nie tylko co do Kassacyi, lecz co do samego także przedmiotu sprawy został wydanym. Przepisy zatem artykułu 18go i 19go Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 na przyszłość już wcale miejsca mieć nie będą. Gdyby atoli na zasadzie pomienionych artykułów strony w teraźniejszym Wielkiem Xięstwie Poznańskiem zamieszkałe, w sprawach swych ieszcze przed zajęciem tegoż Xięstwa powtórny Rekurs do Sądu Kassacyjnego podać miały, w takim

razie rozstrzygnie Naywyższy Sąd Appellacyjny lub Kommissya okoliczność względem przyjęcia onego; a jeżeli Kassacya miejsce znaydzie, także i co do samego przedmiotu sprawy.

§. 7.

Postępowanie w artykule 25tym i następnych Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 w sprawach Kassacyjnych przepisane, zmienia się w tém: że Strona rekursująca skargę podług artykułu 31. tegoż Dekretu usubstancyonowaną, i od którego z Adwokatów Trybunału razem podpisaną, podawać będzie Prezesowi Naywyższego Sądu Appellacyjnego, na teraz zaś Kommissyi tegoż Sądu, który wyznaczy jednego z członków Sądu do przedstawienia podanego Rekursu na następującej Sessyi. Jeżeli Sąd przekona się, że podług wyводу Strony rekursującej żadnego nie ma prawnego powodu do uchylenia zaskarzonego wyroku, tedy wyda zaraz swą decyzją względem odrzucenia Rekursu. Decyzya ta ogłoszoną będzie przez Członka Sądu, od Prezesa na ten koniec delegowanego, a na tém rzecz skończy się.

Jeżeli zaś Sąd znajdzie, że wniosek względem Kassacyi nie jest bez zasady, tedy oświadczy przez Rezolucyą, że Rekurs do dalszego postępowania przyjmuje się. Sąd zawiesi wykonanie zaskarzonego wyroku, co do punktu, przeciw któremu Rekurs był założonym, i uwiadomi o tém obydwie strony. Stronie przeciwny przesłać się podany wywód Rekursu wraz z dołączonymi do niego annexami w kopii, z wezwaniem, aby odpowiedź swoją w przeciągu trzech tygodni, iako w Terminie prekluzyjnym, przez którego z Patronów Trybunału podała. Rezolucya ta wręczoną będzie przez Woźnego Patronowi Strony rekursującej, a oskarzonemu w zamieszkaniu iego właściwem. Jeżeli odpowiedź na Skargę w oznaczonym przeciągu czasu jest

podaną, tedy takowa udziela się w kopii Patronowi Strony rekursującej, w celu podania na nią w ciągu 8 dni po Prekluzyi Replik, która się znowu Patronowi strony odwołującej komunikuje, i który w terminie prekluzyjnym ośmiu dni powtórna na nie może podać odpowiedź. — Po nastąpieniu pomiędzy stronami komunikacji tychże pism lub po upływie oznaczonych do ich podania Terminów, wyznaczy się na zdany w téj mierze przez dotychczasowego Decernenta w Sądzie Rapport, Referent, a w przypadkach, gdzie sprawa szczególnie jest ważna, prócz tego jeszcze Korreferent. Ci przedstawiają stan sprawy, stosownie do położenia Akt w Relacji piśmiennej. Wyrok podług Decyzji Sądu wygotowany, publikowanym będzie Obrońcom stron przez Deputowanego, i wydane im będą wypisy onego. Jeżeli wniosek strony względem Kassacyi przez tenże wyrok jest odrzuconym, wtedy cała sprawa na tem już zupełnie ukończy się. Jeżeli zaś wyrok, przeciw któremu Rekurs jest założonym, zostaje uchylonym, a sprawa do powtórnego rozszędzenia do innego odsyła się Sąd, natenczas zostawia się stronom, sprawę w tymże Sądzie wprowadzić, i w takową dalej popierać. Skoro na koniec wyżej wspomniany zachodzi przypadek, gdzie Naywyższy Sąd Appellacyjny czyli Kommissya decyduje nie tylko względem przyjęcia Rekursu, lecz też względem przedmiotu Sprawy, tedy wydaje wyrok swój, jeżeli Rekurs znajduje uaktualizowaniem do przyjęcia, i co do uchylania zaskarżonego wyroku, i zarazem co do przedmiotu Sprawy.

Przy postępowaniu w takich sprawach, w których podług przepisów niniejszej Ustawy wyrokowanie także co do przedmiotu sprawy do Naywyższego Sądu Appellacyjnego czyli do Kommissyi należy, strony lub ich obrońcy obowiązani są wy-

stawiać w swych wywodach nie tylko powody do Kassacyi, ale też co do samego przedmiotu sprawy.

§. 8.

Dozwolona w artykule 59tym Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 opozycja przeciw wyrokom Kassacyjnym na przyszłość już miejsca mieć nie będzie, chociaż postępowanie zaoczne za ukończone uznaniem zostanie; Oskarżony powinien więc ściśle zachować przeciąg czasu do podania odwołu dozwolonego.

II. Sprawy Kryminalne.

§. 9.

Co się Spraw Kryminalnych dotyczy, tedy Rekurs od wyroków w Sądach Policji Prostej, Policji Poprawczej i w Sądach Kryminalnych mocą ostatecznej Instancji zapadłych, prawnie założonym być może stosownie do Przepisów Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 aż do dnia 20. Września r. b.; przeciw tymże wyrokom, które od dnia 20. Września r. b. zacząwszy w ostatniej Instancji zapadły, Rekurs takowy już miejsca niema, gdy podług rozporządzenia J.W. Naczelnika Sprawiedliwości, Ordynacya Kryminalna Pruska od tegoż dnia 20. Września r. b. znowu bez wszelkiego ograniczenia wprowadzoną została. Od tego więc czasu odwołanie się od wyroków Sądów Policyjnych, w sprawach do ich rozpoznania bez appellacji należących, do Kassacyi miejsca już nie znajduje, ile że przedmioty takowych spraw są tylko mniejszej wagi, i nie są właściwemi sprawami Kryminalnemi. W równymże sposobie od dnia 20. Września r. b. Rekurs przeciw wyrokom w Sądach Policji Poprawczej, i w tutejszym Sądzie Kryminalnym w drugiej Instancji zapadłym dozwolonym już nie jest. W tych zaś Sprawach Kryminalnych, w których tutejszy Sąd Kryminalny podług dotychczasowej Organizacyi w pierwszej i ostatniej Instan-

cyi wyrokował, w miejsce dozwolonego dawniey przeciwko wyrokowi tegoż Sądu Kryminalnego Rekursu, dozwoloną teraz jest dalsza obrona, czyli Remedium ulterioris defensionis.

§. 10.

Władzą, która względem przyęcia Rekursu do Kassacyi w przypadkach, gdzie takowy stósownie do §. 9. przeciw wyrokowi przed 20. Września r. b. zapadłemu, zanieśionym był, stanowić ma, jest również Naywyższy Sąd Appellacyjny Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, czyli teraz Kommissya Naywyższego Sądu Appellacyjnego.

Skoro Sąd ten odbiera od Skazanego, Rekurs do Kassacyi od zapadłego przeciw niemu wyroku, oraz Akta w Sprawie jego zdziałane, wyznacza Prezes Referenta, a po nastąpieniu przeczytaniu Relacyi, wydaie się bez zachowania dalszey formalności Decyzya względem przyęcia lub odrzucenia Rekursu. Jeżeli Rekurs odrzuconym zostaje, wówczas rzecz cała natem ukończy się. Jeżeli zaś zaskarżony wyrok kasuje się, tedy odsyła Naywyższy Sąd Appellacyjny czyli Kommissya Sprawę do powtórzonego roztrząśnienia i rozsądzenia do innego Sądu równego stopnia. W tych atoli przypadkach, w których Rekurs przeciw wyrokowi tutejszego Sądu Kryminalnego jest podany, rozsądza Naywyższy Sąd Appellacyjny czyli Kommissya, jeżeli zaskarżony wyrok do uchylenia go kwalifikuje się, sprawę także co do iey przedmiotu, gdyż w Wielkim Xięstwie Poznańskim drugiego już nie ma Sądu Kryminalnego. Wyrok zapadły przesyła się wraz z Aktami właściwemu Sądowi, w celu przedsięwzięcia dalszych względem ogłoszenia i wykonania onego kroków.

§. 11.

W sprawach Kryminalnych, w których przed zajęciem iestze Wielkiego Xięstwa

Poznańskiego Rekurs do Kassacyi założonym został, i Akta do Ministerium Sprawiedliwości w Warszawie, a od tegoż do tamiecznego Sądu Kassacyjnego odesłane były, lecz żadna iestze nie nastąpiła Decyzya, przystąpiono będzie do wydawania stósownie do §. 10. wyroków, skoro Akta, względem zwrotu których potrzebne już przedsięwzięte zostały kroki, nadejdą.

§. 12.

Kassacya wyroku w Sprawie Kryminalney zapadłego, także tylko miejsce ma z powodów w artykule 10. Dekretu z dnia 3. Kwietnia r. 1810 wyszczególnionych.

§. 13.

We wszystkich przypadkach, w których podług oznaczenia §. 9. w miejsce Rekursu do Kassacyi dozwoloną jest dalsza obrona, czyli Remedium ulterioris defensionis, takowa nastąpić powinna podług przepisów ordynacyi Kryminalney w §. 517 i następnych. Nowa indagacya, któraby potrzebną być mogła, uskutecznioną będzie przez Sąd Policyi Poprawczej, który Inkwizycyą wyprowadził, i tylko w przypadku w §. 521. ordynacyi Kryminalney wymienionym od tego wyjątek ma miejsce. Po ukończeniu w drugiej Instancyi postępowaniu przesyła Sąd Kryminalny Naywyższemu Sądowi Appellacyjnemu czyli Kommissyi Akta do zawyrokovania.

w Poznaniu dnia 24. Października 1815.

Królewski Vice-Prezes Naywyższego Sądu Appellacyjnego, jako Kommissarz do organizowania Sądownictwa w W. Xięstwie Poznańskim,

Schönermark.